

have vundet et større Terrain, og for mange, der ikke have videre Valg i deres Levemaade, ere blevene til et fast og forsaavidt uundværligt Nødvist, som de kun med Savn eller i alt Fald med en Afsløsning kunne undvære. Forbruget af bairisk Øl er vistnok i en meget væsentlig Grad gaaet over i Befolkningens, det vil sige Kjøbstadbefolkningens, Livsvaner, hvad der allerede vil fremgaa deraf, at Konsumen som i 1872 ansløges til ca. 100,000 Ld., nu vistnok uden Overdrivelse kan anslaaes til 350,000 Ld. eller 47 à 48 Mill. Potter. Om dette er et Gode, kan Regjeringen eller Lovgivningsmagten ikke indlade sig paa at afgjøre, tilmed da Fysiologien næppe er kommet til afgjørende Resultater, men da der under alle Omstændigheder delvis er forbundet en lignende Virning ved Nydelsen af stærke Ølsorter som ved Nydelsen af Brændevin, kan der ikke indvendes Noget somhelst mod at skaffe Statskassen en Indtægt af de stærkere Ølsorter med deres Alkoholindhold og Afgiften paa Brændvinsbrændingen som Udgangspunkt.

Ølstat i Almindelighed kan jo indføres under Form af Beskatning af de til Øl anvendte mestofholdige Substantier, væsentlig som Maltstat med tilsvarende Afgift af Surrogater eller Forbud mod saadannes Anvendelse, ved Henviisning af Maltningen til særlige Maltere eller ved Kontrol-tering af Materialiet i Bryggerierne. Man kan tænke sig Staten lagt ind i selve Fabrikationen ved Udmaaling og Værdibestemmelse af Urten, inden Gjæringsprocessen begynder, eller ved Beskatning af Kjedlerne, hvori Urten koges, eller endelig ved Beskatningen af det færdige Øl efter Nummaal. Denne sidste Maade, der lader Fabrikationen ganske fri for Kontrol, kræver alt Øl over en Ram uden Hensyn til Kvaliteten, og maa lede til Fabrikation af stærkt Øl med Opspædning bagester, kræver derhos meget stränge Straffe for undladt Afgiftsberigtigelse. Kjedelrumsbeskatningen virker meget ulige efter den forskellige Behandlingsmaade og griber stærkt ind i Driften. Urten Udmaaling og Styrkebestemmelse kan ikke genere Driften meget, men kræver stort og særlig indøvet Personale, da de let indtræffende Feiltagelser ved Prøverne kunne faa meget indgribende Betydning. Maltstaten frembyder ikke nogen sær Vanskelighed, og kan bringes til Anvendelse uden noget særligt Personale, rammer det egentlige Hovedmoment i Ølfabrikationen, idet Malten kommer til Anvendelse i forskelligt Maal efter Ølets Godhed, hvorfor Maltstat ikke generer Fabrikationen, undtagen forsaavidt som man forbyder Surrogater, hvad der kun kan være ønskelig; de særegne Betæneligheder, som Maltstat kunde fremkalde, blive derhos svækkede meget, naar det ikke bliver al Anvendelse af Malt, der bliver skattepligtig, men Staten begrænses til den, der anvendes til de bedre, kostbarere og stærkere Ølsorter.

Som alt fremhævet er en Adskillelse mellem de

forskjellige Sorter Øl saaledes, at den ene Sort bliver skattepligtig, den anden ikke, vanskelig, hvad der har sin Grund i, at den usfuldstændig gjærede og endnu gjærende Drif, som vinder ved stivelseholdige Substantier og Humle ved Vinaandsgjæring, og som kaldes Øl, kan optræde under en uendelig Række af Modaliteter. Indledningen og Fortsættelsen af Gjæringen er i høi Grad undergivet Fabrikantens Bestemmelse, og ved Fremflydelse eller Forsinkning af Gjæringsprocessen kan den samme Urte blive til Øl af høist forskellig Sammensætning — mere Extrakt mindre Alkohol, mindre Extrakt mere Alkohol — og Indførelse af Beskatning paa Øl, særlig naar det ikke er alt Øl, den rammer, vil have Indflydelse paa Fabrikationen, der naturligvis søger at frigjøre sig for Skatten. Beskatningen af det Hovedstof, som ikke kan undværes, medens Fabrikationen iøvrigt bliver ganske fri, synes derfor særlig at anbefale sig, naar man kan overvinde den store Vanskelighed, som selve Defineringen af det Øl, man vil ramme ved Skatten, frembyder.

At omgaa denne Vanskelighed ved Etableringen af en Næringsafgift paa Bryggen med en progressiv Stala efter anslaaet eller angivet Udbytte, hvorved Fabrikanten af det bedre Øl, der mest egner sig til Masseproduktion, vilde kunne rammes, er ikke blevet anset hensigtsmæssigt.

Derimod har man i det i de senere Aar opfundne Maltgandske Gbullioskop fundet en nogenlunde bekvem Udgang til at bestemme Ølets Alkoholindhold, hvorved det bliver muligt at trække en bestemt Grændse mellem skattepligtigt og ikke skattepligtigt Øl efter Styrken. Derimod vil en Beskatningsform, hvorunder Forbruget af Øl skulde rammes i det Hele i Forhold til Styrken være aldeles umulig at gennemføre, da Alkoholmængdens variable Størrelse medfører, at der maatte fastsættes et Tidspunkt, hvorpaa ethvert Fad Øl maatte undersøges, og dets Styrke bestemmes. Dette vilde kun kunne udføres paa den Maade, at enhver Brygger maatte opgive til Lødvæsenet, hvad han paa Fode solgte til Værtshusholdere, Detailister eller andre, hvorefter Lødvæsenet maatte indfinde sig hos Kjøberne og prøve Fadenes Indhold inden Aftapningen, og indkræve Skatten herefter. Hertil vilde imidlertid kræves et stort og særligt indøvet Personale.

Naar man derimod holder sig til den nuværende Ølproduktion her i Landet, og med denne som Udgangspunkt lader Fabrikationen af Øl af et større Alkoholindhold end 2 Vægtprocent være skattepligtig, maa man formentlig kunne forbyde, at Bryggeren, forsaavidt han ikke i det Hele brygger det kostbarere Øl, holder sig til denne Grændse, hvilket ikke kan frembyde nogen Vanskelighed, da den, der brygger almindeligt Hvidtøl, Stribøl, Landøl osv., ikke ved et Tilfælde kan komme til at fremstille Øl af 2 Procents Alkoholindhold; man maa derfor kunne kræve en Anmel-